

BURNUNUN UCUNDAKI CESARET

THIBAVLT
PRUGNE

Ormanda yařayan
Tilki, o sabah da her
zamanki gibi çok açtı.
Tombul bir av arar-
ken mantar toplayan
bir slne rastladı
ve hiç düřünmeden
stne atladı.

- Hey! Görmüyor musun, üzerine atladım,
dedi Tilki, tüyünü bile kıpırdatmayan slne.

- Normalde
birinin üzerine
atlayınca
hemen kaçar!
Ne de olsa ben
bir tilkiyim...

- Ah, binlerce
kez özür dilerim!
Sizi bir sincap
sanmıştım da.

- Aklını mı kaçırdın
sen! Baksana, benim
sivri dişlerim var!

- Gerçekten çok
üzgünüm, Tilki Bey.
İsterseniz şimdi
kaçabilirim?

- Artık çok geç,
tüm iştahımı
kaçırdın! İstemez!

Tilki sinirle evine dönüp yumuşacık yatağına kıvrıldı. Bu tatsız olayı unutmak için tatlı bir uykudan daha iyisi olamazdı.

Tam o sırada bir ses duydu:

- Pişt! Uyudun mu?

Tilki gözlerine inanamadı. Yuvasına bir örümcek girmişti! Korkuyla battaniyenin altına saklandı. Örümceklerden ödü kopardı.

“Tilki olmak ne kadar da kötü!” diye düşündü titrerken.

Her şeyden korkuyor ama kimseyi korkutamıyordu. Keşke **KORKUTUCU** bir hayvan olsaydı. Mesela bir ayı, bir aslan ya da... Tabii ya! **BİR KURT!** Kararını vermişti: Hemen bir kurda dönüşecek ve o sinir bozucu örümceğe gününü gösterecekti.

Tilki, büyükannesinin atkısından gri bir kürk, eski çoraptan uzun bir burun yaptı. Ucuna da bir zeytin takınca kostümü tamamlandı. Ortaya çıkan kostüm gerçeğinden farksızdı.

Tavanı tekrar kontrol ettiğinde örümcek puf diye yok olmuştu.

Planı harika işlemiştii. Tilki tam yatağına dönerken... Kapı üç kez çaldı:

TAK! TAK! TAK!

Örümcek kesin dış fırçasını ya da ayakkabı çekeceğini unutmuştu.

– Olsun, diye homurdandı. Şimdi görecekt o gününü!

- BÖÖÖ,

diye kükreyerek kapıyı hızla açtı.

Ama karşısındaki bir örümcek değil, **GERÇEK** bir kurttu! Tilki cılız bir sesle konuştu:

- Me-merhaba Kurt Bey... Sizi buraya hangi rüzgâr attı?

-Buradaki tilkiyi sen mi korkutup kaçırdın, diye sordu kurt hayranlıkla.